

[Weikop.]

syre- & Superphosphat-Fabrikker vil gøre sine investeringer afhængige af, om selskabet opnår tilsvarende investeringsevne som konkurrerende virksomheder i udlandet, og det til trods for, at der er fri import af gødningsstoffer, og at gødningsstoffer ikke på nogen måde nyder beskyttelse, men tværtimod er ude i den fulde konkurrence? Det blev oplyst på selskabets generalforsamling.

Det er klart, at jeg kan ikke være inde i alle disse forhold, men det forekommer mig at være betænkeligt, dersom monopoltilsynet eller monopolrådet i dette og i lignende tilfælde blander sig i tingene. Det kan jo ikke være meningen, at monopolrådet under de nye forhold skal være for tjenesteregulerende. Når pris og kvalitet er rigtig og konkurrencedygtig, må fortjenestens størrelse være andre uvedkommende. Det kan da ikke være meningen, må jeg tro, at det skal gøres vanskeligere for danske virksomheder at blive selvforsynende med kapital end for de virksomheder, som de skal konkurrere med i udlandet, og det kan ikke være meningen at tvinge danske virksomheder til at holde lavere priser end de priser, som udenlandske konkurrenter anser for nødvendige netop for at klare deres investeringer. Så vidt jeg kan bedømme det også efter den højtærede ministers tale, er det, ligesom de nye signaler ikke er trængt igennem, heller ikke rigtig trængt igennem inden for monopoltilsynet.

§ 24, som der stilles forslag om at ophæve, er, som den højtærede minister sagde, ikke nogen ukendt paragraf, ikke noget ukendt problem; jeg forstår på den højtærede minister, at dens ophævelse har været drøftet i monopolrådet og monopoltilsynet, og det var jeg også bekendt med. Den højtærede minister nævnte nogle datoer, og jeg forstår deraf, at det er drøftelser, man har været i gang med i snart 20 måneder. Det er måske en fejl, at langvarige drøftelser om lovgivningsspørgsmål sker i monopoltilsynet — lovgivningen tilkommer minister og folketing. Det er naturligt, at ministeren beder om en udtalelse fra monopolrådet, hvis han agter at foreslå lovændringer, og derfor skal man måske heller ikke bebrejde monopolrådet, at det i

20 måneder har overvejet spørgsmålet om at ophæve § 24, men man skal snarere hæfte sig ved, at den højtærede minister — måske ikke den nuværende højtærede minister, men den tidligere handelsminister — ikke har taget skridt til at få § 24 ophævet og i øvrigt foretage de ændringer, som man har anset for at være nødvendige nu.

Det må være helt åbenbart, at den foreskrevne anmeldelsespligt om prisforhøjelser byder danske erhvervsvirksomheder en forskelsbehandling, og anmeldelsespligtens beståen er, mener jeg, lige skadelig for prisudviklingen og for gennemførelsen af nødvendige strukturrationaliseringer. Jeg behøver slet ikke at komme nærmere ind på dette, men det forekommer mig at være helt åbenbart, at når man i trustkommissionen i sin tid nævnte, at bestemmelsen var overflødig, og efter mange overvejelser udtalte dette i 1956, så må den da også være overflødig i 1960 efter alt det, der er sket siden importens frigørelse.

Ophævelsen af § 24 betyder heller ikke, hvad den højtærede minister selv var inde på, at man ikke kan skride ind over for urimelige priser og urimelige aftaler; det vil så blot ske bagefter. Man har altså midlet, og det var bl. a. det, der gjorde, at trustkommissionen mente, at det ikke var nødvendigt at have denne bestemmelse i mere end ét år, altså indtil 1. juli 1956. Derfor bør man ikke fastholde denne bestemmelse, der efter min mening er skadelig.

Jeg synes nærmest, det lød, som om den højtærede minister fastholdt nogle principper. Det undrer mig lidt, for ellers har den nuværende højtærede handelsminister, ved jeg, stærkere end nogen anden været af den opfattelse, at man ikke skulle fastholde et standpunkt for princippets skyld. Det var den højtærede handelsminister i hvert fald inde på, da man drøftede toldloven. Nu kommer vi vel til forhandling om dette spørgsmål, men jeg synes, at man skal se at få vedtaget en lov om ophævelse af § 24, fordi man derved over for erhvervslivet tydeligt tilkendegiver, at der er hejst nye signaler, og at det ikke er erhvervene alene, der må tilpasse sig de ændrede forhold, men også monopoltilsynet.

Den 1. april fik valutaudvalgets medlemmer tilsendt en fortrolig redegørelse for forholdet